

Bestemmelsen svarer til boligbyggerilovens § 81, idet det dog foreslås, at kravet om tilsynsmyndighedens samtykke til, at kommunalbestyrelsen garanterer for lån, udgår. Forslaget er en konsekvens af de ændringer, der blev gennemført ved lov nr. 629 af 23. december 1980 om ændring af de kommunale styrelseslove, hvorved de hidtidige krav om tilsynsmyndighedens samtykke til bl. a. garantistillelse bortfaldt og blev erstattet af bemyndigelse for indenrigsministeren til at fastsætte regler for låneoptagelse, garantistillelse m. v.

Til § 53

Bestemmelsen svarer til boligbyggerilovens § 82.

Til § 54

Bestemmelsen svarer til boligbyggerilovens § 83, idet det dog foreslås præciseret, at lånet forfalder ved lejemålets ophør. Forslaget indebærer ingen ændring af gældende retstilstand.

Til § 55

Bestemmelsen svarer til boligbyggerilovens § 84.

Til § 56

Bestemmelsen er ny i relation til reglerne om støtte til betaling af beboerindskud, men svarer til bestemmelserne i boligsikringslovens § 16, og boligydelseslovens § 6. Baggrunden for forslaget er, at boligstyrelsen er blevet bekendt med, at det kan volde kommunalbestyrelserne problemer at fremskaffe de fornødne oplysninger fra låntager om økonomiske og personlige forhold.

Til § 57

Bestemmelsen svarer til boligbyggerilovens § 85.

Til §§ 58-62

Bestemmelserne i forslaget kap. 14 svarer til bestemmelserne i boligydelseslovens kap. 8 om boligydelse til pensionister i kommunale pensionistboliger.

Til § 63

Efter § 20 i boligsikringsloven kan kommunalbestyrelsens afgørelse indbringes for statsamtmanden, hvis afgørelse videre kan indbringes for boligministeren. Ved en bekendtgørelse er boligministerens kompetence delegeret til boligstyrelsen, hvis

afgørelse er endelig. Afgørelser truffet af København og Frederiksberg kommuner kan indbringes direkte for boligstyrelsen.

Efter § 33 i boligydelsesloven kan det sociale udvalgs afgørelser indbringes for amtsankenævnet, hvis afgørelser kan indbringes for den sociale ankestyrelse. Også her indtager København og Frederiksberg kommuner en særstilling, idet disse kommuners afgørelser direkte kan indbringes for den sociale ankestyrelse.

Da det forekommer u hensigtsmæssigt at opretholde 2 forskellige klagesystemer foreslås indført en fælles klageadgang. Det foreslås således, at kommunernes afgørelse kan indbringes for amtsankenævnet, idet bemærkes, at statsamtmanden fra 1. oktober er formanden for amtsankenævnet.

Herudover foreslås en overbygning på ankesystemet, således at principielle sager kan indbringes for boligstyrelsen, der selv afgør, om sagens anses for at være principiel. For så vidt angår København og Frederiksberg kommuner foreslås, at boligstyrelsen er 1. instans. Bestemmelserne om klagefrist samt mulighed for at bortse fra overskridelse af fristen svarer til de gældende bestemmelser i dag.

Til § 64

Bestemmelsen er en sammenskrivning af boligsikringslovens § 21, boligydelseslovens § 34 og boligbyggerilovens § 86, idet man ikke har fundet grundlag for at ændre på refusionsprocenterne. Staten refunderer således kommunes udgifter til boligsikring med 40 pct. og udgifterne til boligydelse med 75 pct.

Til § 65

Bestemmelsen svarer til boligsikringslovens § 23 og boligydelseslovens § 37.

Til §§ 66-69

Bestemmelsen i § 66 vedrører lovens ikrafttræden 1. januar 1983, til hvilket tidspunkt lov om boligsikring og lov om boligydelse til pensionister ophæves.

§§ 67-69 indeholder overgangsbestemmelser fra begge love, idet det dog foreslås at ophæve § 39 i boligydelsesloven, som alene vedrører pensionister, der ansøgte om boligydelse i løbet af januar måned 1979. Bestemmelsen er nu overflødig.

Endvidere foreslås at ophæve § 42 i boligydelsesloven, som indeholder specielle regler for pensionister, der pr. 1. juni 1973 og siden har boet i